

27 A:2

Kommun, som endast preliminärdebiterat va-förbrukningen under en period av åtta år, har inte ansetts berättigad att debitera en därefter avläst förbrukning enligt då gällande taxa utan måst fördela den över hela perioden.

B.L. äger en fastighet i Sollentuna. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för kommunen allmänna va-anläggning och är ansluten till denna. För tiden från 1976 fram till den 20 september 1984, då utbyte av den i fastigheten installerade vattenmätaren skedde, påförde kommunen B.L. brukningsavgifter för va grundade på uppskattad förbrukning. Vid mätarbytet avlästes mätarställningen på den utbytta mätaren till 2 605 m³. Genom räkning med förfalldag den 31 januari 1985 debiterade kommunen B.L. brukningsavgift med 3 158 kr 40 öre varav 2 760 kr 40 öre för 391 m³ vatten som förbrukats under tid då den gamla mätaren var i bruk. Mängden motsvarade skillnaden mellan den vid mätarbytet avlästa mätarställningen och en 50 dagar dessförinnan beräknad preliminär förbrukning på 2 214 m³. B.L. har betalat räkningsbeloppet med undantag av 1 118 kr 40 öre.

B.L. yrkade vid Va-nämnden fastställt att han inte är skyldig att utge något ytterligare av räkningsbeloppet.

Kommunen yrkade å sin sida förpliktande för B.L. att betala resterande 1 118 kr 40 öre jämte ränta.

B.L. anförde: Tidigare debiteringar grundade på uppskattad förbrukning har varit för låga. Förutsatt att vattenmätaren, som var cirka 20 år gammal när den byttes ut, registrerat rätt mängd, bör den konsumtion som överstigit den preliminärdebiterade förbrukningen fördelas över hela perioden 1975–1984 och beräknas efter det för varje år gällande m³-priset. En sådan beräkning ger till resultat ett 1 118 kr 40 öre lägre belopp än vad kommunen debiterat för den överskjutande förbrukningen. Kommunens debitering, som utgår från att en "störttappning" av vatten skett under 1984 är oskälig.

Kommunen anförde: Under tiden från 1976 till slutavläsning ägde rum i september 1984 debiterades B.L. avgifter efter uppskattad förbrukning på grund av att han inte ifyllt och återsänt sådant avläsningskort som enligt praxis tillställs samtliga villaabonnenter i november månad varje år. Avstämning med den preliminärt beräknade förbrukningen skedde i samband med slutavläsningen. Den utbytta mätaren har provats och därvid visat sig vara

felfri. Man kan i och för sig tänka sig att förbrukningen sedan den närmast föregående mätaravläsningen 1976 skall beräknas efter vid varje tillfälle gällande taxa. Emellertid skulle i så fall kommunen vara berättigad antingen till ränta på vid varje tidpunkt förfallna belopp eller till indexuppräknning av samma belopp till betalningsdagen. Eftersom en sådan beräkning av den slutliga avgiften knappast leder till ett för abonnenten fördelaktigare resultat – och dessutom är administrativt krångligare – hävdas att den använda debiteringsmetoden är skälig.

B.L. uppgav beträffande mätaravläsningen att han endast kunde erinra sig att han vid något tillfälle fått avläsningskort, att han då fyllt i kortet men eventuellt sänt in det för sent samt att han gjort egna noteringar om mätarställningen vid två tillfällen 1978 och en gång 1983, då mätaren visade 2 288 m³.

Va-nämnden yttrade:

Enligt lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar skall avgift som huvudman för allmän va-anläggning tar ut av anläggningens brukare utgå enligt taxa. Innebörden härav får anses vara att avgiftsuttaget skall ske i överensstämmelse med en vid tidpunkten för avgiftsskyldighetens uppkomst gällande taxa. Utredningen ger inte anledning till annat antagande än att den skillnad som vid mätarbytet 1984 förelåg mellan den dittills preliminärt beräknade förbrukningen och den vid mätarbytet avlästa mätarställningen har uppkommit successivt, sedan den föregående mätaravläsningen 1976. Emellertid har kommunen i den tvistiga räkningen debiterat B.L. som om hela den överskjutande förbrukningen skett under 1984, vilket innebär att kommunens va-taxa för 1984 tillämpats för tid innan den trätt i kraft. Skäl att i detta fall godta en sådan tillbakaverkande taxetillämpning kan även med beaktande av vad kommunen anfört härom inte anses föreligga. På grund härav och då kommunen inte anmärkt mot den av B.L. gjorda avgiftsberäkningen beträffande den överskjutande förbrukningen, finner Va-nämnden B.L. inte skyldig att betala ytterligare belopp i anledning av den aktuella räkningen.

Va-nämnden ogillade kommunens krav och fastställde att B.L. inte var skyldig att betala mer av räkningen.

Beslut: 1986-08-05, BVa 88

Mål nr: Va 84/85